

הכל חייבין פרק ראשון הגיגה

ד.

עין משפט
ג' מציאה

א [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ב [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ג [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ד [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ה [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ו [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ז [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ח [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
ט [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
י [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
יא [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
יב [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
יג [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
יד [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו
טו [מיי] פ"ב מהלכות
תורה ה' ט"ו

מוסף רש"י

מצות עשה שהזמן
גורם, שהזמן גורם לה
שם [תוס' ט"ו ב.], מי
אצטרך קרא למעוטי
ספיקא, מי אילץ ספיקא
קמי קדשא צריך הוא
[תוס' ט"ו ב.], הא ליכא ספק
קמי שמי (בכורות תא),
קמי שמי (בכורות תא),
פרט לבבלי קבין, מי
שפתך רגלו צריך ראשון
סוף, לשוק ויחזיק קד
מקבל מתיבתא וטמן שוקן
לנזיל וקורין אשקליו, מי
שפתך רגלו צריך ראשון
סוף, לשוק ויחזיק קד
מקבל מתיבתא וטמן שוקן
לנזיל וקורין אשקליו, מי
שפתך רגלו צריך ראשון
סוף, לשוק ויחזיק קד
מקבל מתיבתא וטמן שוקן
לנזיל וקורין אשקליו, מי

רבינו הגאון

לבוא והניח כדי לסמוך
עניים שבבעית, שוטת
פטור מן הראיה, ת"ר
הוציא שוטת זה הוציא
יחידי בליה והלך בבית
הקבורות והמקור את
כסותו רב הונא אמר עד
דבדידו כולהו ר' יוחנן
אמר ואפילו אחד מהו
הוא דבדידו ר' דרין
שוות וקורין כ"י יוחנן
הניא איהו שוטת זה
המאבי כל מה שנותנין
לו, טומטום ואנדריגינוס
פטורין: ת"ר זכור להוציא
הנשים שהן פטורות.
זכור להוציא הנשים שהן
פטורות, זכור להוציא
טומטום ואנדריגינוס כל
לבות הקטנים אתנין
לאוקמה בקטן שהגיע
לחינוך ונדהה דקטני
שהגיע לחינוך מדרבנן
נינה וקרא לא אתא
[אלא] לכהניא דהניא
אחרים אומרים המקמץ
והמצרף נחשת והבורסקי
פטורין מן הראיה שנו'
כל זכור כל מי שיכול
לעלות עם כל זכור יצאו
אלו שאינן יכולין לעלות
עם כל זכור, נשים
אוקמה מי
שחציו עבר וחציו בן
חורין פטורין במשנה
ראשונה היא שניה ספק
במשנה ראשונה ורישא
דקתני לאיתויי מי שחציו
עבר וחציו בן חורין חייב
[במשנה אחרונה] ומשנה
לא וזה ממקומה כל מצוה
שהאשה חייבת עבר חייב
בה דגמר לה לה כתיב
בשפתה: ואחשה לא
יתן לה וכתיב באשה
וכתב לה ספר כריתות
ותן, ושאינו יכול לעלות

או דלמא מבוהלו. מי אמרינן דכיון (ב) דמקרה דלמי להאי דהר ציה
גם לאינן דחשיב צדהי מקרע דהר ציה או דלמא מהאי לחודה:
זכורך להוציא טומטום ואנדריגינוס. צירושלמי ציה מה אמר רבי
יהודה צאלנדריגינוס דשמעינן ליה (ג) דמתיר דמחלין עליו
שבת נשמענא מן הדר רבי יוחנן בן
דבאי צסס רבי יהודה אומר אף
הסומא (ד) ולית צר נש אמר אף אלף
דהוה מודה על קדמייתא כו' ומוקי
טעמא דהסס גבי שבת (ה) דריש זכר
מה תלמוד לומר ערל אפילו מקמת
ערל והכא כל זכורך פרט לטומטום
ואנדריגינוס: אלא טומטום
ספיקא הוא. ואע"ג דאנדריגינוס
נמי ספיקא הוא [אפ"ה מחייבין]
מטעם מקמת זכור דלאמר רש"ס
(ו) אלף טומטום הואיל ונשים פטורות
והאי אימא אשה הוא ממילא
הוה פטרינן ליה כי היכי דלא לייתי חולין
לעורה ואי' גזדה פרק המפלת
(ז) (ס: ט: טס) מפיקין מוכר ועד נקבה
תשלמן (בבבד ט) [זכר] ודאי
נקבה ודאי ולא טומטום ואנדריגינוס
ולא פריך מדי אומר רש"י דהסס
איכא תרי קראי ומפיק ליה מיימורא
דקרא אלף הכא ליכא אלף חד קרא
הלכך יש לאוקומא צאלנדריגינוס
מטעם דקאמר ולהי פריך ליה
צכורות צפי על אלו מומין (ד) (פ: ט:)
(ס) צגמרא (ה) דרבי ישמעאל אין
לך מוס גדול מזה אלנדריגינוס ספיקא
הוא אצטרך קרא למעוטי ספיקא
צפרק דס שמיטה (כרימות טא), גבי
כוי וצריש פרק צמרא דיומא (ט)
(ז) דבכל הני ליכא רק מחדא קרא
וצהי יתכן היאה שיליה הערל
(יבמות טז פא). קאמר רבי שמעון
אלנדריגינוס זכר מכליל צטרונה
ואלו צפרק על אלו מומין (בכורות
ד' מ: ט: טס) אמר רבי שמעון בן יהודה
צסס רבי שמעון הרי הוא אומר
הזכר להוציא טומטום ואנדריגינוס
אלף ודאי הסס קרא יתירא הזכר (א)
וצפרק קמא דצ"מ (ז' ט: ז' ט:). העשירי
ודאי אמר רחמנא ולא ספק ולא
פריך אצטרך קרא למעוטי ספק
דכולא קרא יתירא להכי וצשייליה פ"ק
דחולין (ד' ט: טס) גבי תחילת
הליהוב צצה וצצה שפסול פריך
ליה אצטרך קרא למעוטי ספיקא
מתורים וצני יונה ממה נפשך או קטן
או גדול הוי וכשר לחדה מינייהו
וקמי שמיא גליש היא ולא למעוטי
רק אחד ולימכשר גבי אידך צסס

כמו שגגה שור חמור וגמל. דבצא קמא (ד' ט: ז' ט:). דנעשה מועד
לכל ולא אמרינן עד שיהא מועד בשלשה בכל מין ומין דהואיל והועד
בשלשה נגיסותיו בשלשה מינין אין זה מקפיד על מין אחר (ה) אף כאן
לא צאו שלשה דברים לידו צבת אחת אלף כולן משום שטות: אי
שמייעא ליה. הא דתניא דמשמע צבר
אחד מחזיקין אותו בשטות היה הדר
ציה: זכור. אס נאמר זכור אין לך
להוציא אלא את הנשים עכשיו שנאמר
זכורך (ט) צא להוציא אף טומטום
ואנדריגינוס עם הנשים: נשים
פטורות. צפ"ק קדושין (ד' ז' ט:)
המקמץ כ"י וי"ט, (א)
(ב) [שמת כנ. ט.] (ד' ז' ט:).
(ג) [שבת קל"ד. ט.] [עבור]
מן הציאה. (ד) [שבת קל"ו. ט:]
(ה) [ע"כ כ"ל מהרש"א].
(ו) [ע"כ כ"ל ט:] (ט) [ע"כ]
זכור ר' עקיבא. (א) [ע"כ]
דמיעי ליה במשכב גמ'
שחור ופשיט הש"ס מחז'
עבר ודע דמו' ערכין ב'
ד"ה במשנה ראשונה וכו'
העמיק על נתון].

תורה אור השלם
1. שלש פעמים בשנה
י"א י"ב וי"ג זכורך אל פני
האדון ה': שבות כ"ז
2. שלש רגלים חוץ וז'
שמות כ"ד
3. תורה אור הב"ח
(א) תום ד"ה או דלמא
וכי דרין דמקדמי:
(ב) ד"ה אלף וכו' בגמרא
ארביי ישמעאל דאמר
אין לך וכו' הני ליכא רק
חדא קרא וכו' דקאמר
רבי שמעון: (ג) ב"ד קרא
יתירא הכי קדוש
וצפרק קמא דצ"מ וכו'
שמה וצצה שפסול פריך
ליה שפיר אצטרך קרא
למעוטי ספיקא שאם
הביא מתורים וצני יונה
נפיק ממה נפשך וכו' גליש
היא ולא אתא למעוטי:
(ד) ב"ד קרא ליקבול למחר
דשפיר עבד אפילו:
(ה) ד"ה לא נכרה וכו'
דמוקי לה רבי עקיבא וכו'
אלף משום אחרת דעומד
לסוף:

גליון הש"ס
גמרא הוא למה לי קרא.
עין שוטה מקובלת רפ"צ
דצ"מ ד"ה מאלף שיות צסס
המניין:

לעני רש"י
קודורין [קודורין].
ערך הר המוצר בקודרובה
בשכפר.

רבי יתחק בן צבוק (ט) ז"ע יש להקשות ליימי על תנאי ואס הוא אשה ליהוי נדבה ואפילו למ"ד נדרים ונדבות אין קריבין ציו"ט ליקבול
למחר דשפיר (י) עדיף אפילו למאן דאמר תשלומין דראשון כדפי' לעיל (ד' ט: ז' ט:). וי"ל דמנעל ליה מסמיכה ואע"ג דסמיכה לא מיעבד
דליתא ציומא (ד' ט: ז' ט:). מכל מקום לכתיבה אין לנו לתקן קרבן כדי לצטלו מסמיכה דהכי קאמר הש"ס פרק האשה צפסוקים (ד' ט: ז' ט:).
גבי ה' שנתעבדו פסחיהו ונמלא יצלת צאחד מנהו ולא דמי לערל וטמא משלחין קרבנותיהו וסם לקמן מנעמינן ליה משום דכל
צישנו צציהא ישנו צבצאה ולא משום סמיכה דהסס צצרה צר חיובא ואריה הוא דרציענא עליה שאינו יכול לסמוך אלף האל לאו
צר חיובא הוי דלימא דיתתא הוא אלף הא ק"ל דמיפשות מהכא דסמיכה צבל כמו צענינא דאי צאקפויי ידיו ליימי וליתמי ולסמוך
דהי פריך לקמן פרק שני (ד' ט: ז' ט:). ואיכא ליימר דבכל ענין מנעמט ליה קרא:

צצרהבא אלא צחציו עבר וחציו בן חורין. ולא תימא דקאי עליה ג"ש דלה לא מאשה וקשה דעליה כתיב או חופשה לא ניתן
לה (כ) ומוקי לה רבי עקיבא צהשלח (גיטין ד' מ: ט: ז' ט:). וצכרימות (ד' ט: ז' ט:). צחציה שפחה וצחציה צת חורין וי"ל מכל מקום אלף
עצדות כתיב דכמוכא קרא או חופשה לא ניתן לה אף קשה הכא משמע צחציו עבר לפי משנה אחרונה חייב דלפי משנה ראשונה
קיימא הכא דליתא לעיל ריש מכליתא ואלו צגיטין ריש השולח (ד' ט: ז' ט:). מייעב ליה מי שחציו עבר אס יש לו קנס או לא שלשים
שקלים יתן לצדויו אמר רחמנא והאי אדון הוא ולפי משנה אחרונה קאי דקאמר הסס מאי לאו לפי משנה אחרונה ואילו הכא פשיטא
לן דאין לו אלף אדון אחד יש לדחות דעד כאן לא מחייבי ליה הכא אלף משום דעומד לכופ את רבו כמאן דשיחרר דמי אלף
הסס כיון דמית אלף מילתא דלה הוי עומד לשחרור והסס צכרימות (ד' ט: ז' ט:). מתוך רש"י צענין אחר: